

Dániel könyve – Huszonhetedik szám

Egy másik titkos álom

Jeff Pippenger

2023-12-22

Nabukodonozor második álma jelöli az „vég idejét”, amikor az imádók két osztálya elhívást kap arra, hogy eljöjjön és megvizsgálja a „tudás növekedését”, amely 1798-ban pecsételtetett fel. Dániel ekkor Bélsaccárként is azonosíttatik, ily módon Isten szövetséges népével azonosíttatva őt, mert a névváltoztatás prófétai értelemben szövetségi viszonyt jelez. Nabukodonozor elismerte, hogy Dánielben a Szentlélek jelenléte volt, és Dániellel kapcsolatos korábbi tapasztalata alapján úgy gondolta, hogy „semmi titok” nem okozna neki nehézséget, ám ennek az álomnak a titka mégis nyugtalanította Dánielt.

Ó, Baltazár, a mágusok fejedelme, mivel tudom, hogy a szent istenek lelke benned van, és semmi titok nem okoz neked nehézséget, mondd meg nekem álmod látomásait, amelyeket láttam, és azok magyarázatát. Fejem látomásai fekhelyemen ezek voltak: láttam, és íme, egy fa állt a föld közepén, és magassága nagy volt. A fa növekedett és erőssé lett, magassága az égig ért, és látható volt a föld egész széléig. Lombja szép volt, gyümölcse bőséges, és rajta volt eledel mindenkinek; a mező vadjai árnyékot találtak alatta, az ég madarai ágai között laktak, és róla táplálkozott minden test. Láttam fejem látomásaiban fekhelyemen, és íme, egy vigyázó, egy szent szállt alá az égből; nagy szóval kiáltott, és így szólt: Vágjátok ki a fát, metsszétek le ágait, rázzátok le lombját, szórjátok szét gyümölcseit; fussanak el alóla a vadak, és ágairól a madarak. De gyökereinek tuskóját hagyjátok meg a földben, vas- és rézbilincsben, a mező zsenge fűvében; érje az ég harmata, és legyen osztályrésze a föld fűvében a vadakkal. Változzék meg szíve emberi szívből, és adassék neki állati szív; és hét idő múlják el felette. Ez a határozat a vigyázók végzése által van, és az ítélet a szentek szava szerint, hogy megtudják az élők, hogy a Felséges uralkodik az emberek királyságán, és annak adja azt, akinek akarja, és a legalsóbb rendű embert emeli föléje. Ezt az álmot láttam én, Nabukodonozor király. Most azért te, ó, Baltazár, mondd meg annak magyarázatát, mivel országom minden bölcsé nem képes megjelenteni nekem a magyarázatot; te azonban képes vagy rá, mert a szent istenek lelke benned van. Akkor Dániel, akinek neve Baltazár volt, egy ideig megdöbben, és gondolatai megháborították. A király megszólalt, és ezt mondta: Baltazár, ne háborítson meg téged az álom vagy annak magyarázata. Baltazár felelt, és így szólt: Uram, az álom szálljon azokra, akik téged gyűlölnék, és magyarázata ellenségeidre. Dániel 4:9–19.

Dánielt „nyugtalanítja” az álom és annak magyarázata, mert megérti, miként sérthetné meg Nabukodonozor az értelmezésen; de miután Nabukodonozor bátorítja őt a szólásra, Dániel az eljövendő ítéletre vonatkozó figyelmeztetést ad át Nabukodonozornak. Az eljövendő ítéletre szóló figyelmeztetés az első angyal figyelmeztetésének jelképe, aki a vég idején, 1798-ban érkezett.

Ekkor Dániel, akinek Baltazár volt a neve, egy ideig megdöbbenve állt, és gondolatai nyugtalanították. A király megszólalt, és ezt mondta: Baltazár, ne nyugtalanítsd téged ez az álom, sem annak magyarázata. Baltazár felelt, és ezt mondta: Uram, az álom szálljon azokra,

akik gyűlölnek téged, és annak magyarázata a te ellenségeidre. Dániel 4:19.

Dániel „egy óráig megdöbbszent” volt. Az „óra” egyike annak az öt alkalomnak, amikor az „óra” szó Dániel könyvében előfordul, és az Ószövetségben sehol másutt nem található meg. Itt azt az időszakot jelképezi, amely alatt Dániel, a „bölcseket” képviselve, akik megértik az ismeret növekedését, felkészülnek arra, hogy hirdessék az első angyal figyelmeztetését, amely bejelenti a vizsgálati ítélet megnyílását 1844. október 22-én. Dániel álommagyarázata nemcsak egy eljövendő ítélet bejelentését foglalja magában, hanem felszólítást is Nabukodonozor számára, hogy hagyjon fel a bűnnel, képviselve az első angyal örökkévaló evangéliumát. Az „óra” prófétailag a vég idejére helyezhető, 1798-ra, amikor az első angyal belépett a történelembe. Az első angyal 1798-ban lépett be a történelembe, Istennek az északi királyságra hozott bosszúja „hét idő”-szakának végén, amely Kr. e. 723-ban kezdődött.

Mert ezek a bosszúállás napjai, hogy mindazok beteljesedjenek, amelyek megíratnak. Jaj pedig a várandósoknak és a szoptató anyáknak azokban a napokban! Mert nagy nyomorúság lesz a földön, és harag ezen a népen. És fegyver élére hullanak, és fogságba hurcoltatnak minden nemzet közé; és Jeruzsálemet pogányok tapodják, mígnem beteljesednek a pogányok idejei. Lukács 21:22–24.

Nabukodonozornak Isten bosszúállásának azon időszakára a vadállat szívével kellett élnie, amely Izrael északi királyságára jött, mert Nabukodonozor volt az észak királya. Lukács ugyanezt az időszakot többes számban „idők”-ként („a pogányok idejei”) jelöli meg, amikor Jeruzsálem eltiprásának végpontját meghatározza.

És fegyver élére hullanak, és fogságba hurcoltatnak minden nemzet közé; és Jeruzsálemet a pogányok tapodják, mígnem betelnek a pogányok idejei. Lukács 21:24.

A Jelenések könyvében a pogányok által a szentély és a sereg megtiprásának ideje egyszerűen ezerkétszázhatvan évként lett megjelölve, mivel csupán a pápai üldözés időszakát hangsúlyozta.

De a templomon kívül levő külső pitvart hagyd ki, és ne mérd meg; mert a pogányoknak adatott, és a szent várost tapodni fogják negyvenkét hónapig. És adok hatalmat az én két tanúmnak, és prófétálni fognak ezerkétszázhatvan napig, zsákruhába öltözve. Jelenések 11:2, 3.

A Dániel által Nabukodonozornak adott figyelmeztető üzenet az eljövendő ítéletre szóló figyelmeztetést jelképezi. E figyelmeztető üzenet megérkezése jelképesen 1798-ra tehető, amikor az első angyal megérkezett, hogy figyelmeztessen a közeledő vizsgálati ítéletre. A Nabukodonozorra kimondott megjövendőlt ítélet a negyedik fejezetben az „óra” szó második előfordulásakor következett be.

Mindez Nebukadneccar királyra következett. Tizenkét hónap elteltével a babiloni királyság palotájában járt. Megszólalt a király, és ezt mondta: Nem ez-é ama nagy Babilon, amelyet én építettem királyi székhelyül hatalmam ereje által és felségem dicsőségére? Míg a szó a király szájában volt, szózat szállt alá az égből: Neked szól, ó, Nebukadneccar király: A királyság elvételét tőled. És kiűznek téged az emberek közül, és a mező vadjaival lesz a lakóhelyed;

füvet adnak neked enned, mint az ökröknek, és hét idő múlik el fölötted, mígnem megismered, hogy a Magasságos uralkodik az emberek királyságán, és annak adja azt, akinek akarja. Ugyanabban az órában beteljesedett ez Nebukadneccaron: kiűzetett az emberek közül, és úgy evett füvet, mint az ökrök, és testét az ég harmata áztatta, mígnem haja úgy megnőtt, mint a sasok tolla, és körmei, mint a madarak karmai. Dániel 4:28–33.

Az előre megjövendölt ítélet éppen abban az „órában” jött el, amikor Nabukodonozor szívét felfuvalkodottságra emelte. Az előre megjövendölt vizsgálati ítélet akkor jött el, amikor Isten vizsgálati ítéletének „órája” megkezdődött.

Isten ítéletének „órája” 1844. október 22-én az imádók két osztályát hozta létre, akiket Dániel könyvének tizenkettedik fejezete „bölcsek”-ként és „gonoszok”-ként ábrázol, akiket a tíz szűzről szóló példázat szintén „bölcsek”-ként vagy „balgák”-ként mutat be, és akiket Habakuk könyvének második fejezete is úgy ábrázol, mint akik hit által igazulnak meg, szembeállítva azokkal, akik ugyanazt a jellemet nyilvánították ki, mint Nabukodonozor abban az „órában”, amikor ítélete elérkezett.

Íme, felfuvalkodott lelke nem egyenes öbenne; az igaz pedig az ő hite által él. Habakuk 2:4.

A három vonal mindegyikében a két osztály akkor nyilvánult meg, amikor ítéletének „órája” 1844. október 22-én elérkezett; ezt jelképezi Nabukodonozor ítéletének „órája”. 1798 volt a „hétszeres” „első” felháborodásának lezárulása, amikor a pápaság megszűnt gyarapodni, mert halálos sebet kapott.

És a király a maga tetszése szerint cselekszik; felmagasztalja magát, és nagyobbnak tartja magát minden istennél, és csodálatos dolgokat szól az istenek Istene ellen, és boldogul, míg be nem telik a harag; mert ami el van határozva, annak meg kell történnie. Dániel 11:36.

1844 a „végső” haragvás vége volt:

És ezt mondta: Íme, tudtadra adom, mi lesz a harag végső idején; mert a meghatározott időben lesz a vég. Dániel 8:19.

A „óra” szó első előfordulása Dániel könyve negyedik fejezetében 1798-at jelképezi; amely Isten „hétszeres” felindulásának „első” szakaszának végét jelentette Izrael északi királysága ellen; az első angyal üzenetének érkezését a vég idején; valamint Nabukodonozor „hétszeres” idejének végét „a napok végén”.

Az „óra” szó második előfordulása Dániel könyve negyedik fejezetében az 1844-es évet jelképezi; ez volt a Júda déli királysága ellen irányuló, a „hétszeres” [ítélet] „utolsó” felháborodásának vége. Ez egyúttal a vizsgálati ítélet érkezése, valamint Nabukodonozor személyes ítélete is volt.

Az első fejezet azonosítja a háromlépcsős próbatételi folyamat történetét, és 1840. augusztus 11-ét jelöli meg az első angyal üzenetének felhatalmazásaként. A negyedik fejezet az első angyal üzenetének megérkezését ábrázolja a vég idején, 1798-ban, és az első fejezetre kell rávetíteni. A negyedik fejezet hangsúlyozza az első angyal üzenetét és annak a közelgő ítéletre vonatkozó figyelmeztetését, valamint 1844. október 22-ét és a harmadik angyal üzenetének megérkezését

jelöli meg.

Együtt nemcsak az adventizmus, hanem az Egyesült Államok kezdetét is jelképezik. Az elsőől a harmadikig terjedő fejezetek az adventizmus végének, valamint az Egyesült Államok végének történetét is tárgyalják. Az ötödik fejezet és Belszár bizonyágtétele szintén összhangban áll ezzel az első három fejezettel.

Az első fejezet a negyedik fejezettel összhangban az első angyal mozgalmát, valamint annak az időszaknak a történetét jelenti, amikor Dániel könyve felnyitotta a vég idején, 1798-ban. Az akkor felnyitott üzenetet az Ulai folyóról szóló látomás jelképezi, amely a Dániel könyve hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezetében foglalt ismeret gyarapodását ábrázolja.

Belszár király uralkodásának harmadik esztendejében látomás jelent meg nekem, nékem, Dánielnek, ama látomás után, amely először jelent meg nekem. És láték egy látomást; és lőn, mikor látám, hogy Susánban valék, a palotában, amely Elám tartományában van; és láték a látomásban, hogy az Ulaj folyó mellett valék. Dániel 8:1, 2.

Az elsőől a harmadikig terjedő fejezetek az ötödik fejezettel összhangban a harmadik angyal mozgalmát, valamint annak az időszaknak a történetét ábrázolják, amikor Dániel könyve 1989-ben felnyitotta. Az akkor feltárt üzenetet a Hiddekel folyó látomása jelképezi, amely a tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik fejezetben foglalt ismeret gyarapodását szemlélteti.

És az első hónap huszonnegyedik napján, miközben a nagy folyó, vagyis a Hiddekel mellett voltam. Dániel 10:4.

A következő cikkben folytatjuk Nabukodonozor és Belszár vonalának vizsgálatát.

Sokkal alaposabban kell tanulmányoznunk Isten Igéjét. Különösen Dániel könyve és a Jelenések könyve igényel olyan figyelmet, amilyenben munkánk történetében még sohasem részesült. Lehet, hogy némely vonatkozásban kevesebbet kell mondanunk a római hatalomról és a pápaságról, de rá kell irányítanunk a figyelmet arra, amit a próféták és az apostolok Isten Lelkének ihletése alatt írtak. A Szentlélek úgy formálta a dolgokat, mind a prófécia közlésében, mind az ábrázolt eseményekben, hogy arra tanítson: az emberi eszköznek háttérben kell maradnia, Krisztusban elrejtve, és a menny Ura, Isten, valamint az Ő törvénye magasztaltassék fel.

„Olvassátok Dániel könyvét. Idézzétek fel pontról pontra az ott ábrázolt királyságok történetét. Szemléljétek az államférfiakat, a tanácsokat, a hatalmas hadseregeket, és lássátok meg, miként munkálkodott Isten azért, hogy megalázza az emberek kevélységét, és porba döntse az emberi dicsőséget. Egyedül Isten jelenik meg nagynak. A próféta látomásában úgy látható, amint ledönt egy hatalmas uralkodót, és mást állít a helyére. Úgy nyilatkozik meg, mint a világegyetem Uralkodója, aki hamarosan felállítja örökkévaló országát — az Öregkorú, az élő Isten, minden bölcsesség Forrása, a jelen Ura, a jövő Kijelentője. Olvassátok és értsétek meg, milyen szegény, milyen gyarló, milyen rövid életű, milyen tévelygő, milyen bűnös az ember, amikor lelkét hiábavalóságra emeli.”

„A Szentlélek Ézsaiás által Istenre, az élő Istenre irányítja figyelmünket mint a figyelem legfőbb tárgyára — az Istenre, amint Krisztusban kijelentetett. ‘Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lesz: és hívják nevét Csodálatosnak, Tanácsosnak, Erős Istennek, Örökkévaló Atyának, Békesség Fejedelmének’ [Ézsaiás 9:6].”

„Az a világosság, amelyet Dániel közvetlenül Istentől kapott, különösképpen ezekre az utolsó napokra adatott. Azok a látomások, amelyeket az Ulaj és a Hiddekel partján, Sineár nagy folyói mellett látott, most teljesezésben vannak, és mindazok az események, amelyek megjövendöltettek, hamarosan bekövetkeznek.

„Tekintsük a zsidó nemzet körülményeit abban az időben, amikor Dániel próféciái adattak. Az izraeliták fogságban voltak, templomukat lerombolták, templomi szolgálatuk megszűnt. Vallásuk az áldozati rendszer szertartásai köré összpontosult. A külső formákat tették mindennél fontosabbá, miközben elvesztették az igaz istentisztelet lelkületét. Szolgálatuk megrontatott a pogányság hagyományai és gyakorlatai által, és az áldozati szertartások végzése közben nem tekintettek túl az árnyékon a valóságra. Nem ismerték fel Krisztust, az emberek bűneiért hozott igazi áldozatot. Az Úr úgy munkálkodott, hogy a nép fogságba kerüljön, és hogy a templomi szolgálatok megszűnjenek, azért, hogy a külső szertartások ne váljanak vallásuk teljességévé. Elveiket és gyakorlataikat meg kellett tisztítani a pogányságtól. A rituális szolgálat azért szűnt meg, hogy a szív szolgálata újraéledjen. A külső dicsőség eltávolított, hogy a lelki nyilvánvalóvá legyen.” Kéziratközlemények, 16. kötet, 333–334.